

ERHVERVSJURA

AMAGERBANKEN-DOM ER UDEN BETYDNING FOR KOMMENDENDE SAGER

BANKDRIFT: En dom har frifundet Amagerbankens daværende ledelse for en anklage om ikke at have oplyst godt nok om bankens sundhedstilstand. Dommen får ikke betydning for parallelle sager.

LARS BO LANGSTED
professor,
Juridisk Institut,
Aalborg Universitet

erhverv@jp.dk

Onsdag i sidste uge fik en erstatningssøgende aktionær en dom i Sø- og Handelsretten, der næppe begejstrede ham. Retten fandt, at aktionæren, der havde købt aktier i Amagerbanken A/S tirsdag den 1. februar 2011, ikke havde krav på erstatning for det tab, som han led ved, at banken den følgende mandag blev taget under konkursbehandling.

Det vides i skrivende stund ikke, om aktionæren vil anke dommen, der således ikke nødvendigvis er det sidste ord i sagen. Alligevel bør afgørelsen studeres lidt nærmere, for de omstændigheder, som retten lægger vægt på, er typiske for denne slags sager.

Sagen var anlagt mod konkursboet efter Amagerbanken og ikke mod de enkelte ledelsesmedlemmer personligt. Aktionærens synspunkt var da også, at der var handlet culpøst (strafskyldigt pga. uagtsomhed, red.) fra bankens side – og han var vel sådan set ligeglad med, hvem der konkret havde handlet forkert – fordi banken, langt tidligere end den gjorde, burde have informeret om de nedskrivninger, som endeligt var blevet besluttet af bankens nye bestyrelse, tre dage efter at han havde købt sine aktier for ca. 123.000 kr.

Det var hans synspunkt, at værdipapirhandelsloven krævede, at oplysningerne om nedskrivningerne, som først fandt sted den 6. februar, skulle have været meddelt offentligheden gennem en børsmeddelelse meget før dette tidspunkt. Derudover mente han, at bankens oprindelige vurderinger af de ejendomme, som den havde sikkerhed i, var så mangelfulde og tvivlsomme, at det også var ansvarspådragende.

Konkursboet henviste grundlæggende til, at der ikke var begået ansvarspådragende fejl. Man kunne således dårligt offentliggøre nedskrivningerne, før disse var besluttet, og i øvrigt mente konkursboet ikke, at man som aktionær blot kunne "konvertere" sit indskud til et erstatningskrav. Sådan et kunne man kun have, hvis banken ikke havde informeret i tide, eller hvis det spekter, som man investerede

på baggrund af, måtte være mangelfuldt eller misvisende.

Aktionæren forklarede i retten, at han »havde undersøgt forholdene omkring banken grundigt og også læst, at der var sket en nedskrivning, og at der derefter var kommet ro. Han forventede, at den nye ledelse ville kunne få banken til at overleve.

Han så muligheden for, at bankens engagement i ejendomsbranchen ville blive bedre ad åre. Han kom selv fra Amager og ville også derfor gerne vise lidt solidaritet og støtte ved at købe aktier i banken.«

Han havde ikke modtaget rådgivning fra banken i forbindelse med købet.

Ud over prospektet fra august 2010 var der afgivet en række børsmeddelelser i forbindelse med ledelseskiftet i løbet af efteråret 2010.

Det var antageligt disse samt mediernes dækning af Amagerbanken, som var det materiale, den senere aktionær havde studeret nærmere.

Sø- og Handelsretten var meget klar i mælet og frifandt som nævnt boet for det rejste erstatningskrav.

Først og fremmest fandt retten, at den nye bestyrelse tidligst på et bestyrelsesmøde den 3. februar 2011 »havde den fornødne viden til at træffe den beslutning om de nedskrivninger, som blev offentliggjort den 6. februar 2011.«

Retten fandt heller ikke grund til at kritisere den nye ledelses håndtering af ejendomsvurderingerne frem til konkursen. Efter nogle bemærkninger om, at den standard, som ansvaret skulle vurderes efter, ikke således som sagen var forelagt, fandtes at burde afvige fra den normale standard, fremhæver retten i relation til de tvivlsomme ejendomsvurderinger, der var foretaget under den gamle ledelses tid, at aktionæren måtte have været bekendt med, at der var en risiko forbundet med at købe aktierne:

»(Aktionæren) må ... antages at have været udmærket bekendt med de økonomiske vanskeligheder, som banken havde haft fra sommeren 2010, herunder at banken var ydet garanti fra Finansiell Stabilitet, og at banken havde måttet foretage nedskrivninger. (Aktionæren) må derfor også

Selvom den er interessant nok i sig selv, er der ikke tale om en afgørelse, der er principiel i forhold til ledelsesernes ansvar i banksagerne.

Lars Bo Langsted

antages at have været bevidst om risikoen ved køb af aktier i banken. Skifteretten tager herefter boets frifindelsespåstand til følge.«

Man kan umiddelbart se afgørelsen som en afgørelse, der er begrundet med "accept af risiko" fra sagsøgers side: man kan ikke bebrejde andre, at man lider tab, når det blot skyldes realiseringen af den risiko, som man selv måtte have været bekendt med og derfor på forhånd har accepteret. Men sådan som præmisserne (begrundelsen) er bygget op, er det i

mindst lige så høj grad en statuering af, at den nye ledelse ikke brugte for lang tid til at vurdere nedskrivningsbehovet, og at den oplyste (nogenlunde) rettidigt herom.

Den nye bestyrelse havde således efter Sø- og Handelsrettens opfattelse ikke handlet culpøst i relation til disse omstændigheder.

Selvom den er interessant nok i sig selv, er der ikke tale om en afgørelse, der er principiel i forhold til ledelsesernes ansvar i banksagerne. Dertil er den for konkret og ganske snæver i det rum, som sagsøger har overladt til rettens vurdering.

Den er heller ikke nogen "blåstempling" af, hvad der er foregået i Amagerbanken, og den vil ikke umiddelbart have betydning for de (mindst) tre øvrige sager, der er i gang vedrørende Amagerbanken.

For det første har Finansiell Stabilitet anlagt en erstatningssag mod den gamle ledelse i Amagerbanken.

Da Sø- og Handelsrettens netop afsagte dom i altovervejende grad vedrørte den nye ledelses dispositioner, vil den allerede af den grund ikke få nogen betydning for

sagen anlagt af Finansiell Stabilitet.

For det andet står Aktionærforeningen bag et gruppesøgsmål mod Finansiell Stabilitet og Finanstilsynet, hvor det bl.a. gøres gældende, at disse tilsynsorganer har svigtet, fordi de ikke offentliggjorde den uenighed, der i 2010 var mellem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet om behovet for nedskrivninger.

Allerede fordi de sagsøgte her ikke er banken eller ledelsesmedlemmerne heri, men to statslige myndigheder, har Sø- og Handelsrettens afgørelse slet ingen betydning for denne – på mange måder ganske principielle – sag.

For det tredje efterforsker bagmandspolitiet i øjeblikket den tidligere ledelses dispositioner på baggrund af en politianmeldelse fra Finanstilsynet.

Da efterforskningen i givet fald kan munde ud i en straffesag, muligvis for overtrædelse af en eller flere bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, har Sø- og Handelsrettens afgørelse fra i onsdags heller ingen betydning for denne sag.

Amagerbankens tidligere ledelse handlede ikke strafskyldigt, da den oplyste om nedskrivninger i sine aktiver den 6. februar 2011. Arkivfoto: Jacob Ehrbahn/Polfoto

